

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A V-A CIVILĂ
Dosar NR. 7/C/AEPE/2014

DOVADĂ DE COMUNICARE
03.04.2014, ORA, 15,45

Se comunică Biroului Electoral Central sentința civilă nr. 6/AE/01.01.2014, pronunțată în dosarul nr. 7/C/AEPE/2014, privind pe petentul IOSIPESCU ZAMBRA NICOLAE MIRCEA și pe intimat MIRCEA DIACONU.

Ștampila,
Gabriela

Grefier,
Antonescu

Dosar nr. 7/C/AEPE/2014

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A V-A CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 6/AE

Ședința publică din data de 01.04.2014

Tribunalul constituit din:

Președinte: VĂCĂRUȘ STANCU

Grefier: ANTONESCU GABRIELA

Din partea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul București a participat procuror RAKOCZY

CORINNE.

Pe rolul Tribunalului se află soluționarea contestației formulată de către petentul IOSIPESCU ZAMBRA NICOLAE MIRCEA, împotriva candidaturii domnului MIRCEA DIACONU la alegerile pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2014, înregistrată la Biroul Electoral Central cu nr. 3/CT/BEC/PE/27.03.2014.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu au răspuns părțile.

Procedura este legal îndeplinită, cauza fiind soluționată fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Tribunalul pune în discuție contestația formulată.

Reprezentantul Ministerului Public, pune concluzii de respingere a contestației ca neîntemeiată.

Tribunalul, reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cererii de față, constată următoarele;

Prin cererea înregistrată la nr. 7/C/AEPE/1 aprilie 2014, pe rolul Tribunalului București Secția a V-a civilă, petentul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea, posesor al xxxxxxx , eliberat de xxxxx la data de 10.05.2006, având CNP xxxxxx, a formulat contestație împotriva candidaturii depusă pentru alegerile europarlamentare din 2014 de către domnul

DIACONU MIRCEA, candidat independent.

În motivarea contestației, arată că potrivit dispozițiilor art. 25 alin 2 din Legea nr. 176/2010 domnul Diaconu Mircea, candidat independent la alegerile europarlamentare din 2014, are interdicție de a ocupa o funcție sau demnitate publică, respectiv și pe cea de membru al Parlamentului European.

Interdicția se aplică d-lui Diaconu Mircea pe o perioadă de trei ani de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare (privind incompatibilitatea dlui Diaconu Mircea), ca urmare a Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție emisă la data de Iunie 2012, definitivă prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.3104/2012.

Astfel, arată că în iunie 2012 ÎCCJ a hotărât irevocabil ca senatorul Diaconu Mircea să se aflat în incompatibilitate din decembrie 2008, în condițiile în care pe lângă calitatea de parlamentar, acesta ocupă și funcția de director-manager al Teatrului „C.I. Nottara „ din capitală, funcție de conducere specifică unei instituții publice locale.

Fata de aceste considerente și de: Constituția României republicată; Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative; Legea nr. 33/2007 - republicată privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, consideră că nu poate fi

acceptată candidatura d-lui Diaconu Mircea.

Astfel, Legea nr. 176/2010 stabilește la art. 25 interdicția privind ocuparea unei funcții eligibile de către persoane care s-au aflat și fata. de care s-a constatat existența stării de incompatibilitate.

Potrivit alin. (2) Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau fata de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita, o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului.

Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani.

Solicită astfel, admiterea contestației formulată împotriva candidaturii dlui Diaconu Mircea, candidat independent.

În lumina principiului de drept potrivit căruia Legea trebuie interpretată în sensul producerii efectelor ei și nu în sensul neaplicării ei" și în condițiile în care Mircea Diaconu a ocupat o funcție eligibilă care a încetat prin efectul incompatibilității, consideră că în situația acestuia se aplică teza a doua a alineatului doi.

A admite o interpretare contrară, în sensul că textul de lege se referă la posibilitatea subiectului aflat în stare de incompatibilitate de a ocupa o funcție electorală, (funcție nedefinită în nici un act normativ

in vigoare, referirile din Constituție si alte legi fiind la drepturi electorale), consideră că ar conduce la lipsirea de efecte a normei juridice si la eludarea celei de a doua teze a alin. (2) a art. 25 din actul normativ menționat.

Petentul a solicitat comunicarea hotărârii în format electronic pe adresa de e-mail: xxxxx@[yahoo.ro](mailto:xxxxx@yahoo.ro), precum și informarea opiniei publice si media conform legislației în vigoare, despre contestația formulata si depusa împotriva candidaturii d-lui DIACONU MIRCEA, precum si a soluției pronunțată de Biroul Electoral Central asupra acestei contestații.

Potrivit art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, se reține că „persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la

data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate”.

Pentru rezolvarea contestației, din oficiu, tribunalul a atașat la dosar, în copie, Sentința civilă nr. 5153 din 16 septembrie 2011 pronunțată de Curtea De Apel București Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr.1195/2/2011, rămasă irevocabilă conform Deciziei nr. 3104 din 19 iunie 2012 pronunțată de ÎCCJ Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr.1195/2/2011.

Din Sentința civilă nr. 5153 din 16 septembrie 2011 pronunțată de Curtea De Apel București Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr.1195/2/2011, tribunalul reține că prin cererea înregistrată sub nr. 1195/2/2011 petentul Mircea Diaconu a solicitat în contradictoriu cu AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE Anularea în tot a Raportului de Evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, la data de 26.01.2011, prin care a fost constatată starea de incompatibilitate a sa față de deținerea simultană a funcțiilor de Senator în Parlamentul României și de Director de teatru în cadrul Teatrului „Cl. Nottara”.

În motivare petentul a arătat că la data de 26.01.2011, Agenția Națională de Integritate a întocmit un raport de evaluare ale cărui concluzii sunt

că: „domnul Mircea Diaconu se află în stare de incompatibilitate începând cu data de 19.12.2008 - până în prezent, întrucât deține simultan, calitatea de senator în Parlamentul României - Senat și funcția de director-manager în cadrul Teatrului „Cl. Nottara”. Examinând actele dosarului, Curtea a respins contestația ca nefondată.

În fapt, a reținut că prin raportul de evaluare întocmit de ANI la data de 26.01.2011 s-a constatat situația de incompatibilitate a senatorului Mircea Diaconu din data de 19.12.2008 până în prezent, acesta deținând în același timp cu funcția de senator și funcția de director al Teatrului Nottara din București, încălcând art. 71 alin. 2 din Constituție, art. 81 alin. 2 și art. 82 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 161/19.04.2003.

Potrivit art. 14 alin. 2 din Legea nr. 96/2006 s-a apreciat că funcția de „deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.”

Potrivit art. 81 a lin. 2 din Legea nr. 161/2003, s-a reținut că prin funcții publice de autoritate, incompatibile cu calitatea de deputat sau de senator, se înțeleg funcțiile din administrația publică asimilate celor de ministru, funcțiile de secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate celor de secretar de stat și subsecretar de stat din cadrul organelor de specialitate din subordinea Guvernului sau a ministerelor, funcțiile din Administrația Prezidențială, din aparatul de lucru al Parlamentului și al Guvernului, funcțiile de conducere specifice

ministerelor, celorlalte autorități și instituții publice, funcțiile de consilieri locali și consilieri județeni, de prefecți și subprefecți și celelalte funcții de conducere din aparatul propriu al prefecturilor, funcțiile de primar, viceprimar și secretar ai unităților administrativ-teritoriale, funcțiile de conducere și execuție din serviciile publice descentralizate ale ministerelor și celorlalte organe din unitățile administrativ-teritoriale și din aparatul propriu și serviciile publice ale consiliilor județene și consiliilor locale, precum și funcțiile care, potrivit legii, nu permit persoanelor care le dețin să candideze în alegeri.

Conform art. 82* alin. 1 lit.a) din aceeași lege, s-a apreciat că funcția de deputat sau senator este de asemenea incompatibilă cu funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice”.

Cu privire la Hotărârea Senatului nr. [68/19.12.2008](#) de validare a mandatului senatorului Mircea Diaconu, Curtea a constatat că în raportul Comisiei Juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, s-a arătat că “senatorul Diaconu Mircea, care deține și calitatea de director al Teatrului Nottara, nu se află în stare de incompatibilitate în raport cu prevederile Legii nr. 161/2003 și ale Legii nr. 96/2006. La data de 19.12.2008 art. 82 din lit.a) din Legea nr. 161/2003 sublinia și atunci incompatibilitatea parlamentarilor cu funcția de director în instituții publice.

Pe de altă parte, conform art. 15 alin. 3 din Legea nr. 144/2007, forma în vigoare la data întocmirii raportului, s-a reținut că “potrivit principiului independenței operaționale, președintele, vicepreședintele și inspectorii de integritate nu vor solicita sau primi dispoziții referitoare la evaluările privind averea persoanelor, conflictele de interese și incompatibilitățile de la nicio autoritate publică, instituție sau persoană”.

Curtea a constatat că Senatorul Mircea Diaconu a fost de bună-credință și a procedat legal când a solicitat și obținut de la Comisia Juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, o verificare privind situația sa de incompatibilitate, iar prin raportul din data de 23.12.2008 s-a constatat că acesta nu se află în stare de incompatibilitate.

Prin urmare, s-a apreciat că petentul a cumulat cele două funcții cu permisiunea Senatului care este autoritatea ce numește organele de conducere ale ANI și controlează parlamentar Consiliul pentru Integritate din Senat.

S-a reținut că, dacă petentul ar fi acuzat că nu a cunoscut legea incompatibilităților, la fel se poate spune și despre Comisia Juridică a Senatului care a dat aviz pentru cumularea funcțiilor. Or, Comisia Juridică a Senatului are în componență juriști de marcă, pe când petentul are pregătirea principală studii de teatru. Dacă juriștii Comisei Juridice a Senatului se pot înșela, atunci s-a apreciat că este scuzabil că și petentul s-a aflat în eroare.

Curtea a considerat că, dat fiind avizul oferit de

Senat, petentul nu este responsabil din punct de vedere contravențional, civil sau disciplinar pentru situația constatată.

Chiar dacă situația de incompatibilitate ar exista, Curtea a apreciat că aceasta a fost generată de culpa și eroarea de drept a Senatului în care și-a desfășurat activitatea petentul și actualul candidat la alegerile europarlamentare.

Astfel, s-a apreciat că Senatul l-a determinat pe petent să accepte cumulul de funcții și că, fiind culpa unui terț, petentul nu poate fi declarat responsabil.

Pe de altă parte, s-a reținut că este incontestabil că potrivit dispozițiilor legale, există incompatibilitate obiectivă între funcția de senator și cea de director de instituție publică de cultură pe care a exercitat-o candidatul Mircea Diaconu.

Curtea a apreciat că, deși petentul nu are nici o culpă în situația dată, în mod obiectiv, raportul de evaluare a constatat corect o stare de incompatibilitate prevăzută de normele legale, astfel că pentru motivele expuse, a considerat că nu există argumente temeinice pentru anularea raportului de evaluare.

De asemenea, a fost atașată Decizia nr. 3104 din 19 iunie 2012 pronunțată de ÎCCJ Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr.1195/2/2011, prin care a fost respins recursul contestatorului Mircea Diaconu.

Înalta Curte a constatat că Senatorul Mircea Diaconu a fost de bună-credință și a procedat legal atunci când a solicitat și a obținut de la Comisia Juridică, de

numiri, disciplină, imunități și validări din Senat, verificarea pretensei situații de incompatibilitate în derularea activității de senator, cumulată cu cea de director la Teatrul C.I. Nottara.

Prin Raportul Comisiei Juridice din Senat, întocmit la data de 23.12.2008 s-a constatat că Senatorul Mircea Diaconu nu se află în stare de incompatibilitate, astfel că a desfășurat această activitate cumulată cu avizul organelor abilitate de lege și nu i se poate reține nicio culpă.

Înalta Curte a reținut că Senatul României, prin Comisia sa Juridică, s-a aflat în eroare și l-a determinat pe recurentul Mircea Diaconu să se afle într-o stare de incompatibilitate în acești ani, stare de incompatibilitate pentru care nu se poate reține nici-o culpă a recurentului, care s-a manifestat de bună-credință și în limitele legii.

În soluționarea prezentei contestații, Tribunalul reține astfel, având în vedere și considerentele celor două hotărâri judecătorești definitive și irevocabile citate mai sus, că pârâțul Mircea Diaconu, care și-a depus candidatura ca independent la alegerile europarlamentare din 2014 și fostul Senator Mircea Diaconu, s-a aflat într-o stare de incompatibilitate obiectivă începând cu data de 19.12.2008, iar prin Hotărârea Senatului României nr. 68 din 19 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 859/2008, având în vedere inclusiv Raportul Comisiei Juridice din Senat privind această stare de incompatibilitate, pârâțului i-a fost validat mandatul de Senator de către Camera Senatului din

Legislativul României, abilitată de lege să se pronunțe cu privire la acest aspect.

Comportându-se ca un cetățean de bună-credință, dar având în vedere și voința alegătorilor care i-au acordat în fapt, prin votul lor, mandatul de senator în Legislativul României, pârâtul Mircea Diaconu s-a adresat personal Comisiei Juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări din Senat, pentru verificarea pretensei situații de incompatibilitate în derularea activității de senator, cumulată cu cea de director la Teatrul C.I. Nottara.

Prin Raportul Comisiei Juridice din Senat, întocmit la data de 23.12.2008 s-a constatat că Senatorul Mircea Diaconu nu se află în stare de incompatibilitate, astfel că pârâtul Mircea Diaconu a desfășurat această activitate cumulată cu avizul organelor abilitate de lege și nu i se poate reține nicio culpă.

Înalta Curte a reținut că Senatul României, atât prin Plenul acestei Camere, cât și prin Comisia sa Juridică, s-a aflat în eroare și l-a determinat pe recurentul Mircea Diaconu să se afle într-o stare de incompatibilitate în acești ani, astfel că tribunalul constată că nu-i poate fi imputată candidatului independent Mircea Diaconu, această stare de incompatibilitate, care a fost cunoscută, dezbătută și acceptată de organele abilitate de lege care trebuiau să ia măsurile legale pentru înlăturarea acestei stări.

Astfel, tribunalul constată că pârâtul Mircea Diaconu, care și-a depus candidatura ca persoană independentă, a desfășurat cele două activități

cumulate cu avizul organelor abilitate de lege și nu i se poate reține nicio culpă.

Cu privire la dispozițiile legale relevante pentru prezenta cauză, tribunalul reține că, potrivit art. 8 alin. 1 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, „scopul Agenției este asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevăzute la art. 1, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice”.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 1 din Legea nr. 176/2010, „dacă, în urma evaluării declarației de interese, precum și a altor date și informații, inspectorul de integritate identifică elemente în sensul existenței unui conflict de interese sau a unei incompatibilități, informează despre aceasta persoana în cauză și are obligația de a o invita pentru a prezenta un punct de vedere”.

În temeiul art. 21 alin. 1 din Legea nr. 176/2010, „dacă, după exprimarea punctului de vedere al persoanei invitate, verbal sau în scris, ori, în lipsa acestuia, după expirarea unui termen de 15 zile de la confirmarea de primire a informării de către persoana

care face obiectul evaluării, inspectorul de integritate consideră în continuare că sunt elemente în sensul existenței unui conflict de interese sau a unei incompatibilități, întocmește un raport de evaluare”.

„Raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, după caz, organelor de urmărire penală și celor disciplinare” (alin. 4 din același articol), tocmai pentru ca aceste organe să ia măsurile penale sau disciplinare care se impun, precum și măsurile corespunzătoare pentru înlăturarea conflictului de interese, respectiv, a stării de incompatibilitate.

Art. 22 alin. 2 din aceeași Lege nr. 176/2010, prevede că, „dacă raportul de evaluare a conflictului de interese nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează, în termen de 6 luni, organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare, precum și, dacă este cazul, instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese”.

„Dacă raportul de evaluare a incompatibilității nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează în termen de 15 zile organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare; dacă este cazul, Agenția sesizează în termen de 6 luni instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea

prevederilor legale privind incompatibilitățile” (alin. 2 din același articol).

În cazul în speță, Raportul de evaluare a fost întocmit de ANI la 26 ianuarie 2011, după ce situația de incompatibilitate fusese cercetată și dezbătută în Senatul României care, atât prin Hotărârea Senatului României nr. 68 din 19 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 859/2008, cât și prin Raportul Comisiei Juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări din Senat, întocmit la data de 23.12.2008, a constatat că Senatorul Mircea Diaconu nu se află în stare de incompatibilitate și i-a permis desfășurarea activității de senator, cumulată cu cea de director la Teatrul C.I. Nottara.

În această situație, nu s-a dovedit că ANI i-ar fi cerut Senatului României să-și revoce propria hotărâre și nici că ar fi atârnat această hotărâre, în condițiile legii. Raportul de evaluare întocmit de ANI la 26 ianuarie 2011, a fost contestat în anul 2011, la instanța de contencios administrativ, fiind menținut definitiv și irevocabil prin Sentința civilă nr. 5153 din 16 septembrie 2011 pronunțată de Curtea De Apel București Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr.1195/2/2011, rămasă irevocabilă conform Deciziei nr. 3104 din 19 iunie 2012 pronunțată de ÎCCJ Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr.1195/2/2011.

Așa cum s-a reținut mai sus însă, instanțele nu au reținut culpa Senatorului Mircea Diaconu, ci, eroarea Senatului României care a menținut această stare de incompatibilitate, constatând că împotriva Senatorului

nu poate fi antrenată răspunderea penală, civilă, disciplinară sau de altă natură.

Nici după finalizarea procedurilor la instanța de contencios administrativ, definitiv la 16 septembrie 2011 și irevocabil la 19 iunie 2012, nu s-a dovedit că ANI i-ar fi cerut Senatului României să-și revoce propria hotărâre, că ar fi făcut alte demersuri pentru atarearea acestei hotărâri, în condițiile legii, sau că ar fi solicitat aplicarea măsurilor disciplinare prevăzute de lege, împotriva Senatorului Mircea Diaconu.

Potrivit art. 25 alin. 1 din Legea nr. 176/2010, „fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni”.

Potrivit alin. 2 din același articol, se reține că „persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate, este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data

eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate”.

„Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective”.

În cazul de față, instanțele de contencios administrativ au reținut însă că pârâtul Mircea Diaconu, nu a avut nicio culpă cu privire la starea de incompatibilitate cunoscută încă din 2008 și menținută prin Hotărârea Senatului, astfel că nu poate fi antrenată răspunderea acestei persoane fără nicio culpă.

Potrivit art. 26 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 176/2010, „Agenția va comunica raportul de evaluare, după cum urmează: d) pentru senatori și deputați - Camerei din care face parte parlamentarul, care va aplica sancțiunile disciplinare potrivit legii și regulamentului

Camerei respective”, ceea ce înseamnă că „Raportul de evaluare întocmit de A.N.I.”, prin el însuși, nu reprezintă actul sancționator al persoanei față de care s-a constatat starea de incompatibilitate, în cazul în speță, față de pârâțul Mircea Diaconu, care și-a depus candidatura ca independent.

Potrivit art. 26 alin. 3 din Legea nr. 176/2010, „prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale. În cazul în care cauza de incompatibilitate a încetat înainte de sesizarea Agenției, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în termen de 3 ani de la încetarea cauzei de incompatibilitate, dacă legea nu dispune altfel”.

Astfel, față de această dispoziție legală, pârâțul Mircea Diaconu, în calitate de fost senator, nici nu ar mai putea fi sancționat disciplinar, în condiții legale.

Față de starea de fapt reținută mai sus, tribunalul apreciază că nu se poate reține că pârâțul Mircea Diaconu, în sarcina căruia nu s-a reținut nicio culpă, ar fi decăzut din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică, în sensul art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010, iar hotărârea instanței de contencios administrativ nu poate fi interpretată în acest sens, atâta timp cât prin aceasta nu s-a reținut săvârșirea unei abateri disciplinare în sarcina contestatorului-recurent, chiar dacă Raportul de evaluare a rămas definitiv și irevocabil prin hotărârea judecătorească de confirmare a existenței stării de

incompatibilitate”.

Conform art. 16 alin. 1 din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, se reține că, „pot propune liste de candidați numai partidele politice, alianțele politice și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale legal constituite, precum și alianțele electorale constituite în condițiile prezentei legi”.

Alin. 5 din același articol, prevede că „Lista de candidați trebuie să fie însoțită de următoarele documente: a) un exemplar al listei susținătorilor; b) copia actului de identitate al fiecărui candidat; c) declarațiile de acceptare a candidaturii, întocmite în câte 4 exemplare; declarația de acceptare a candidaturii este semnată și datată personal de candidat și cuprinde numele, prenumele, prenumele părinților, locul și data nașterii, cetățenia, adresa, apartenența politică, ocupația și profesia candidatului, consimțământul expres de a candida, precum și precizarea îndeplinirii tuturor condițiilor prevăzute de lege pentru a candida; d) declarațiile de avere și de interese ale candidaților prevăzute de anexa la Legea nr. 115/1996, cu modificările și completările ulterioare, și de anexa la Hotărârea Guvernului nr. 506/2003, cu modificările ulterioare, completate și semnate de candidați, întocmite în câte două exemplare; e) declarațiile pe propria răspundere ale candidaților în sensul că au avut sau nu calitatea de lucrători ai Securității sau de colaboratori ai acesteia, al căror model este prevăzut

în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, întocmite în câte două exemplare”.

Totodată, conform art. 17 alin. 1 din Legea nr. 33/2007, se reține că „poate candida ca independent, cetățeanul român sau cetățeanul altui stat membru al Uniunii Europene care are dreptul de a fi ales și este susținut de cel puțin 100.000 de alegători”.

„Cererea de admitere a candidaturii independente cuprinde numele, prenumele, prenumele părinților, cetățenia, domiciliul, locul și data nașterii, ocupația și profesia candidatului, precum și semnătura acestuia” (alin. 2 din același articol).

Conform alin. 3 din art. 17, dispozițiile art. 16 alin. (5) și (6) privind propunerea listelor de candidați, se aplică în mod corespunzător și cererilor de admitere a candidaturii independente.

Din aceste dispoziții legale, nu rezultă expres că decăderea din dreptul de a fi ales, ar constitui un impediment la depunerea candidaturii.

Prin analogie, tribunalul reține însă, că potrivit art. 14 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, „propunerea de candidatură sau cererea de admitere a candidaturii independente a cetățeanului unui stat membru al Uniunii Europene, altul decât România, trebuie să fie însoțită, pe lângă documentele prevăzute la art. 16 sau art. 17, după caz, de o declarație pe propria răspundere care să

precizeze următoarele: c) că nu a fost decăzut din dreptul de a fi ales în statul membru de origine în baza unei hotărâri judecătorești individuale sau a unei decizii administrative, sub condiția ca aceasta din urmă să facă obiectul unor căi de atac”.

În consecință, condiția „de a nu fi fost decăzut din dreptul de a fi ales”, este aplicabilă, „a fortiori ratione” și cetățeanului român Mircea Diaconu, care și-a depus candidatura independentă pentru alegerea în Parlamentul European.

Pentru cele reținute mai sus, tribunalul apreciază însă, că pârâtul Mircea Diaconu, nu a fost decăzut, în condițiile legii, din dreptul de a fi ales, sau de a exercita o funcție sau o demnitate publică, iar menținerea Raportului de evaluare întocmit de ANI prin hotărârea judecătorească de confirmare a existenței stării de incompatibilitate, nu poate fi interpretată „de plano”, ca o decădere din dreptul de a fi ales, în condițiile în care instanțele au menționat expres, că pârâtul Mircea Diaconu nu are nici-o culpă privind menținerea stării de incompatibilitate.

Pentru aceste considerente de drept și de fapt, în temeiul art. 20 alin. 3 și 4 rap. la art. 69 alin. 1 din Legea nr. 33/2007, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de către petentul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea, împotriva candidaturii depusă pentru alegerile europarlamentare din 2014 de către pârâtul Diaconu Mircea, candidat independent.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de petentul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea, posesor al CI xxxxxxxx , eliberat de xxxxxx la data de 10.05.2006, având CNP xxxxx și adresa de e-mail: xxxxx@[yahoo.ro](mailto:xxxxx@yahoo.ro), împotriva candidaturii depusă pentru alegerile europarlamentare din 2014 de către pârâtul DIACONU MIRCEA, candidat independent, domiciliat în București, xxxxxxxx.

Cu drept de apel în termen de 24 de ore de la pronunțare, la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică, azi, 1 aprilie 2014, ora 13,30, la sediul Tribunalului București.

Apelul se va depune la Tribunalul București.

Dispune comunicarea de îndată a prezentei minute, către petentul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea, la adresa de e-mail: xxxxxx@[yahoo.ro](mailto:xxxxx@yahoo.ro).

Dispune comunicarea de îndată a prezentei sentințe, către petentul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea, la adresa de e-mail: xxxxx@yahoo.ro, către pârâtul DIACONU MIRCEA, candidat independent, domiciliat în București, xxxxxxxx, către Biroul Electoral Central pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2014, cu sediul în București, str. Ion Câmpineanu, nr. 28, Sectorul 1 și cu adresa de e-mail: secretariat@bec2014.ro și către Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

PREȘEDINTE

GREFIER

Stancu

Văcăruș
Antonescu Gabriela

red. V.S.
dact. A.G.
3 aprilie 2014 / 6 ex.

LUMEA JUSTITIEI.RO